
Kovács András Ferenc

GYERMEKDAL: KRISZTINKÁRÓL

Krisztinka Genfbe megy,
Varázskövem vele...
Ha jól meggondolom ma –
A kis kavics zsolozsma,
Királyságom fele...

Krisztinka, vidd szemem:
Valódból szertenéz...
Bámuld a tiszta Svájcot,
S ha néha visszafájsz ott –
Ne vádolj, mert nehéz.

Krisztinka, jóapád
Már nem lehet veled:
Ő kócbohócka, tigris...
Költőcske, kósza igris –
Maholnap elfeled.

Krisztinka messze száll:
Belőlem, tőlem el...
De nem hagy cserben engem,
Habár a büszke Genfben
Lehet belőle Belle...

Krisztinka, jóapád
Játékos Szörnyeteg –
Inkább csodáld a Lémant...
Ő csak poéta, nímánd:
Nemléttől görnyeteg.

Krisztinka, távolom,
Versem, te vagy hazám,
Vadóc aprócska lányom –
Apád csak ócska lábnyom
A csönd talapzatán.

Krisztinka messze megy,
Varázskövem vele...
Megáldlak. Légy te Svájc –
Hozzádig el se látszom,
Lelkem túlsó fele...